

drift er afgiftsfri. Afgiften omfatter ikke udvinding af materialer i undergrunden, der i henhold til lov nr. 181 af 8. maj 1950 tilhører den danske stat.

Afgiften fastsættes af vurderingsrådet med et fast beløb pr. enhed varierende efter det pågældende materiales art. Der tages ved ansættelsen hensyn til såvel de ulemper og omkostninger, der er forbundet med udvindingen, som til et rimeligt vederlag (fortjeneste) til den, der foretager udvindingen. Til beregning af afgiften er det i stk. 3 fastsat, at vurderingsrådet særskilt skal ansætte det beløb, hvormed udnyttelsesmuligheden har forøget ejendommens grundværdi. Grundværdiansættelsen sker uden hensyntagen til pligten til at svare udvindingsafgift. Da det ofte vil være tilfældet, at udnyttelsesretten til en ejendoms materialer er afhæftet enten for et eengangsbeløb eller med ret til anpart i udbyttet ved udvindingen af forekomsten, har man indsat en bestemmelse om, at jordrenteafgiften af det i medfør af stk. 3 ansatte beløb og udvindingsafgiften i sådanne tilfælde skal påhvile den, der har fået udvindingsretten overdraget, således at der alene er tale om en subsidier hæftelse for ejendommens ejer. Vurderingsrådet fastsætter, hvorledes afgifterne vil være at fordele imellem ejendommens ejer og ejeren af udnyttelsesretten.

I de tilfælde, hvor udvindingsafgift ikke er fastsat, når udnyttelsen agtes påbegyndt, er de interesserede parter berettiget til også uden for de årlige vurderingsterminer at begære særskilt ansættelse af denne.

Det påhviler de enkelte kommuner at beregne og opkræve afgiften, der tilfalder statskassen og vedkommende kommunekasse til ligelig deling.

Til § 8.

Da man efter indførelse af fuld grundskyld inddrager enhver stigning i grundværdien, er en særlig grundstigningsskyld upåkrævet.

I henhold til § 23 i loven om grundstigningsskyld oppebærer pågældende kommune halvdelen af den i kommunen opkrævede grundstigningsskyld. Det beløb, der ved nærværende lovs ikrafttræden udbetales til den enkelte kommune som dens andel i grundstigningsskyld, skal kommunen fortsat have udbetalt af statskassen. Man har fundet det rigtigt, at det beløb, der ved nærværende lovs ikrafttræden udbetales til den enkelte kommune, nedsættes gradvis over en periode på 30 år.

Til § 9.

Det er forudsat, at man i alt væsentligt kan benytte de bestående vurderingsregler bortset fra de i paragraffen udtrykkeligt nævnte bestemmelser.

Til § 10.

Vurderingsrådets ansættelser i henhold til loven er genstand for påklage og revision efter de sædvanlige regler.

Til afsnit II.

Til § 11.

Det foreslås i en overgangstid at nedsætte den årlige jordrente med 3 pct. af ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer ved ejendommens sidste ansættelse før 11. almindelige vurdering.

For ejendomme, hvor en del af jordrenten allerede er inddraget gennem grundstigningsskylden, til hvilken der ikke tages hensyn ved grundværdiansættelsen, skal afløsningssummen kun udgøre $\frac{3}{4}$ af den del af grundværdien, der overstiger den afgiftspligtige grundstigning.

Nedsættelse i pligten til at svare jordrente forudsættes at vedvare, indtil der er udredt en afløsningssum i henhold til de i § 14 fastsatte regler, hvorefter ejendommen overgår til at svare fuld jordrente.

Påligning af de 4 pct. jordrente ville ved den foreslåede fremgangsmåde betyde, at såvel de fremtidige stigninger i jordværdien som $\frac{1}{4}$ af den ved reformen bestående jordværdi vil komme til at svare fuld jordrenteafgift og provenuet heraf være til rådighed for skattelettelse, medens de $\frac{3}{4}$ af den bestående jordværdi i realiteten først kommer til at svare jordrenteafgift, efterhånden som de i henhold til § 14 fastsatte afløsningssummer udbetales til ejerne.

For ejendomme, der har skiftet ejer efter 1. oktober 1950, er det på grund af den for de fleste ejendomsgrupper stedfundne stigning foreslået, at ejeren kan kræve nedsættelsesbeløbet beregnet på grundlag af den ved 11. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1956 ansatte grundværdi, dog med fradrag af den afgiftspligtige grundstigning, som denne ansættelse ville have ført til.

De fikserede nedsættelsesbeløb vil alene kunne ændres ved klage over eller revision af ansættelsen ved den vurdering, der er grundlag for nedsættelsesbeløbets beregning.

Når der er fastsat en afløsningssum på 75 pct. af den ansatte grundværdi, skal den jordrentepligtige grundværdi ikke kunne nedbringes ved forøgelse af fradraget for grundforbedringer, dog skal fradraget kunne forøges, hvis værdiforøgelsen ved ansættelsen hidtil har været mindre end bekostningen, og grundværdien senere forhøjes, fordi forbedringen nu virker værdiforhøjende med et større beløb. I dette tilfælde ville der efter de hidtil gældende regler ske en forhøjelse af fradraget.